

Hiperventilație cu miracol

Gerra Orivera

pe urmele celui ce nu te știi

la fiecare maree
în pleoapă se dezbracă o rebeliune stilată
fașă albă efemer fragil
acoperă tranșeele
în care mi-am îngropat trupurile oarbe
obuze neiertătoare trezirile
ard retina humei
solzoasă
pentru toga imperială a vieții
cusătura de infinit nu este facultativă

a fi este un reflector zeic
aprins
într-o coajă de nucă

sub ardența clipei mele astrale tușiera umbrei se crapă

nu-mi înțepa
cămara presurizată a inimii cu aciditatea poroasă
a îndoielilor tale
mi-am scos de mult din atele zborul rănit de sulfurice ancore
canibalismul psihotico-extatic al unului
îți schimbă codul genetic
am credința unui colibri pornit cu soarele-n gușă
în pelerinajele eului

ca pe-o anafură a timpului
pe limba diamantină
bobul de muștar își aruncă muntele
din tâmplă

marea își devoră focurile abisului în pupila
atotvăzătoare